

3 – Vart vandrar detta hjärta i bönen?

Innehåll

- Vart vandrar detta hjärta i bönen
 - Vid Gud, om våra hjärtan förstod Guds ord skulle de aldrig tröttna på det
 - Han ber i sextio år men Gud accepterar inte ens en enda sujud
 - Dina synder har bundit dig
 - Vart vandrar detta hjärta i bönen

Vart vandrar detta hjärta i bönen

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn, och må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad, den främste av de första och de sista, och över hans familj och följeslagare. O Allah, lär oss det som gagnar oss, låt oss få nytta av det Du lärt oss, och ge oss av Din nåd mer kunskap, Du den mest barmhärtige.

Vi talade i förra lektionen om att samla sin beslutsamhet, att samla hjärtat och närvara med det, och om glädjen i att stå inför Konungarnas Konung — den högsta glädjen i detta liv och i det kommande.

3 – Vart vandrar detta hjärta i bönen?

Och vi sade att det inte räcker att samla hjärtat; man måste också förstå och reflektera över versernas betydelser. Många människor kan be med *"Säg: Han är Gud, En"* i tjugo år, och om du frågar honom: *"Vad betyder al-Samad?"* svarar han: *"Jag vet inte."* Det faller honom inte ens in att tänka över dess betydelse. Vi upprepar ord vars mening vi inte känner — detta är ett tecken på bristande ödmjukhet.

Othman, må Gud vara nöjd med honom, sade:

"Vid Gud, om våra hjärtan förstod Guds ord skulle de aldrig tröttna på det."

Därför brukade Profeten ﷺ läsa sura efter sura i sin bön, på grund av den njutning han fann i Guds ord.

Vi nämnde också att man måste tänka gott om Gud, känna Hans barmhärtighet och mildhet, och känna vördnad och storhet när vi upprepar orden *"Allahu akbar"* — ropet vi riktar mot shaytan, vapnet vi lyfter mot honom varje gång han försöker närma sig oss, varje gång världens bilder försöker försköna sig inför oss, varje gång våra hjärtan försöker vandra iväg.

Därför föreskrevs takbir i varje rörelse i bönen, i varje övergång — som en påminnelse, en klocka som väcker människan och påminner henne om inför vem hon står.

Detta var vad vi gick igenom i förra lektionen.

Men dagens lektion är en fråga som varje en av oss måste ställa till sig själv:

När jag vandrar bort i min bön — vart går mitt hjärta? Vad är det som får det att försvinna? Varför är det upptaget? Varför är min bön bara bugningar, prostrationer och recitation — bara rörelser utan tanke? Vart vandrar detta hjärta? Vart går det?

Han ber i sextio år men Gud accepterar inte ens en enda sujud

Ibn Omar, må Gud vara nöjd med honom, sade:

"En man kan be i sextio år, men Gud accepterar inte ens en enda sujud från honom."

3 – Vart vandrar detta hjärta i bönen?

Imam Ahmad sade: **”Det kommer en tid då människor ber — men de ber inte.”** De ber i det yttre, fyller moskéerna, men deras hjärtan är upptagna av världen, dess begär, dess tävlan och dess jakt. En hetsig tävlan, ett ständigt springande efter den.

Det berättas från Profeten ﷺ: **”En man ber en bön, och när han lämnar den har endast en tredjedel accepterats, eller en fjärdedel, eller en femtedel, eller en sjättedel.”**

Och Profeten ﷺ brukade säga: **”Låt oss finna ro i den, Bilal.”** Men vi säger: *”Låt oss bli av med den.”*

Du ser en muslim — böneutroparen ropar, och han skyndar sig till bönen, inte för att be i tid eller utföra den handling Gud älskar mest, utan för att han är kissnödig.

Han vill be ”transit”, snabbt. När han frågas: ”Varför denna brådska?” Säger han: ”Jag är kissnödig, jag vill be innan min wudu’ går.”

Se på denna brist på respekt. Han står inför Gud kissnödig, lyfter ett ben och sänker det andra, står utan ödmjukhet — för hans hjärta har redan gått till toaletten. Han vet inte inför vem han står.

Vid Gud, han skulle inte acceptera denna hållning inför sin minsta vän.

Vi måste diagnostisera sjukdomen och veta:

Vart försvinner våra hjärtan?

För saken är oerhört allvarlig — det handlar om räddning eller undergång, vinst eller förlust. Bönen är religionens pelare; om pelaren bryts faller byggnaden.

Det är därför det första människan blir tillfrågad om är hennes bön.

Kan en byggnad stå utan grund? Om en ingenjör fuskar med grunden — med mängden järn och cement — kan byggnaden stå? Nej, vid Gud, den kan inte stå.

När du inte ber en ödmjuk bön har du fuskat med grundmaterialet — och därmed förlorat hela din religion.

Och orsakerna till att religionen förloras i hjärtat är många.

3 – Vart vandrar detta hjärta i bönen?

En av dem är att hjärtat fylls av synder. Synden skymmer hjärtat från Gud. Den står som en barriär som hindrar ödmjukheten från att nå hjärtat.

Därför måste den troende vara ståndaktig vid Guds gränser, rak i Hans befallningar.

Han får inte komma till bönen efter att ha förolämpat någon, slagit någon, ätit någon annans pengar, skrämt någon, svikit någon, ljugit för någon, bedragit någon, försummat sina föräldrars, familjens, samhällets eller grannarnas rättigheter.

Dina synder har bundit dig

En man kom till Imam Ahmad och sade: **"Jag förbereder min tvagning och min siwak, jag lägger mig tidigt och avser att be fajr — men jag vaknar inte."** Imam Ahmad svarade: **"Dina synder har bundit dig."**

Ibn Ata' al-Sakandari sade: **"Hur kan ett hjärta lysa när världens bilder är ingraverade i det? Hur kan det resa till Gud när det är fjättrat av sina begär? Hur kan det träda in till Gud när det inte har renats från sina försummelse?"**

Om en student vill bli bäst i sin klass, men sitter i ett rum med ett fönster som vetter mot en trädgård med träd fulla av fåglar — varje gång han försöker koncentrera sig börjar fåglarna kvittra och störa honom. Han går till fönstret och kastar en sten, återvänder för att koncentrera sig — och fåglarna kommer tillbaka. Så fortsätter det om och om igen.

Vad är den bästa lösningen?

Varje förnuftig person säger: **Antingen stänger han fönstret eller hugger ner trädet.**

Så för att ditt hjärta ska bli fritt från distraktion måste du stänga syndens väg, hålla dig borta från den och skydda dina mottagare — öronen, ögonen och tungan — från det som Gud ogillar.

Hjärtat måste tömmas.

En kopp full av vatten — kan du hålla mer i den? Nej. Om du gör det rinner det över.

Om du vill fylla den med nytt vatten måste du först tömma den.

3 – Vart vandrar detta hjärta i bönen?

Så gör vi med hjärtat.

Ett hjärta fyllt av begär och kärlek till världen måste tömmas för att det ska finnas plats för ödmjukhet.

Det måste ske **tömning före fyllning**. Vi rengör kläderna innan vi parfymerar dem — inte tvärtom.

Först måste smutsen bort, sedan kommer doften.

Så måste också den bedjande tömma sitt hjärta från synderna, så att ödmjukhetens ljus och lydnadens sötma kan ta dess plats.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)